

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΔΙ ΣΥΝΑΡΟΜΑΙ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.

Παρά τοις Κ.Κ. Διδασκάλοις και τοις επιτάταις των Ταχυδρομείων εν τη ημεδαπή. Εν δε τη άλλοδαπή παρά τοις Κ.Κ. Έλλησικ. Προξένου και τοις ιδιαίτέροις επιτάταις του εκδότης. Πόσα δόσελφία ένεργείται διά του Κ. Ιωάννου Αγγελοπούλου Τυπογράφου Εκδίδεται άπαξ τής εβδομάδος κατά Σάββατον.

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ Διά μήνας ες 6. ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ. Διά μήνας ες 7.

Ούχ οι πολλοί, άλλ' οι χρήσιμα αναγνώσκοντες είσι σπουδαίοι.

(ΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ).

Συντάσσεται υπό Δ. Π. κτλ και εκδίδεται εθούρ αυτού. Τιμή καταχωρήσεως άγγελιών λεπτ. 15 ό στίχος.

Αθήναι, τήν 9 Μαΐου 1853.

Άθληταί ή Άθλητῆρες.

Όνομάζοντο ούτω οι είς τοις δημοσίους άγώνας άγωνιζόμενοι έλεκα τών άπονεμυμένων τοις νικηταίς άθλων και τιμών. Τό όνομα τοῦτο μεταγενεστέρας έδίδετο κυρίως είς τοις ιδίω; άφοσιυμένους είς τήν άθλητικήν, ένα δι' αὐτής κατασταθώσι υπέροχοι είς τοιοῦτους άγώνας; και τοῦτο ήτον τό κύριον αὐτών έργον. Όθεν κατά τοις χρόνους τοῦτους οι άθληταί ήσαν άλλοι παρά τοις άγωνιστάς, οτινες ένησχολούντο μόνον είς γυμναστικές άσκήσεις, χάριν υγείας και σωματικής βρώμης; ενίοτε συνηγωνίζοντο οῦτοι τοις άθληταίς είς τοις δημοσίους άγώνας τών άθλων ένεκα; δέν άφοσίονον όμως όλην αὐτών τήν ζωήν, ως οι άθληταί, είς τό να παρασκευάζωνται διά τοις άγώνας τοῦτους. Κατά τοις αρχαιοτάτους χρόνους δέν φαίνεται διαφορά τίς μεταξύ τών άθλητῶν και τών άγωνιστῶν, και διά τοῦτο άπαντῶμεν, ότι πολλοί λαβόντες τά θραβεία είς τοις μεγάλους εθνικούς άγώνας ήσαν έξοχοι πολιτικοί άνδρες, οτινες ποτέ δέν έθεωρήθησαν ως άθληταί κατ' έπάγγελμα; π. χ. Φύλλος ό Κροτωνιάτης, οστις έγένετο τρις πυθιονικός, ήτον πλοίαρχος Κροτωνιήτιδος ιδίας αὐτοῦ νηός, είς τήν έν Σαλαμίνι ναυμαχίαν. (Ηροδ. Η. 47. Πaus. 1. q. § 1.) Δοριεύς ό Ρόδιος, ό νικήσας και είς τοις τέσσαρας μεγάλους άγώνας ήτον διάσημος έν τή Έλλάδι διά τήν κατά τών Άθηναίων αντιπολίτευσίαν του (Πaus. ε. 7. 1 και 2). Άλλ' επειδή οι νικῶντες είς τοις άγώνας τοῦτους έλάμβανον μεγάλας τιμάς και άμοιβάς, ούχι μόνον παρά τών συμπολιτῶν αὐτών αλλά και παρά ζένων έπικρατειῶν, οι έτοιμαζόμενοι να άγωνισθῶσι έπεμελούντο σπουδαίως να παρασκευάσωσιν έκαυτούς είς τόν άγώνα. Άπεδείχθη δε ταχέως, ότι αν δέν υπέβαλλέ τίς έκαυτόν είς άσκησιόν τέραν άσκησιν παρά τήν συνήθως είς τὰ γυμνάσια γενομένην, δέν είχε πιθανότητα να νικήση, έθεν έγεννήθη τάξις ανθρώπων, οι άθληταί, οτινες προτόντος τοῦ χρόνου ήσαν οι μόνοι ίκανοί να άγωνίζονταί είς τοις δημοσίους άγώνας.

Οι νικῶντες εκ τών άθλητῶν είς τοις μεγάλους εθνικούς άγώνας ώνομάζοντο Ίερονικοί και έλάμβανον, ως εΐρηται, μεγίστας τιμάς και άμοιβάς. Ο τοιοῦτος νικητής έθεωρείτο ως τιμών τήν πατρίδα αὐτοῦ, είτήρχετο είς τήν γεννησασαν αὐτόν πόλιν έν θριάμβῳ, διά βήγματος γινομένου είς τό τεΐχος πρός ύποδοχόν αὐτοῦ, οπερ εσήμαινε κατά τόν Πλούταρχον (Συμπ. Β. 5) ως οῦ μίγα πόλει τειχῶν έρελος άνδρας έχούση μάχεσθαι δυναμένους και νικῶν; διήρχετο δε τά τεΐχη έρ' άρματος συρομένου υπό 4 λευκῶν ίππων, και διά τών σημαντικωτέρων όδῶν τῆς πόλεως δικαίαν ηρχετο είς τόν ναόν τοῦ Πολιούχου Θεοῦ, όπου έψάλλοντο τά νικητήρια. Οι παρέχοντες είς τοις νικητάς τό δικαίωμα τῆς τοιαύτης είς τήν πόλιν είσελεύσεως άγώνες ώνομάζοντο είσελαστικοί, και τοιοῦτοι ήσαν κατ' αρχάς οι τέσσαρες μεγάλοι άγῶνες τῆς Έλλάδος, τά Όλύμπια, τά Ίσθμια, τά Νέμια και τά Πύθια; έπειτα δε και άλλοι δημοσίοι άγῶνες π. χ. οι κατά τήν Έλλάσονα Άσίαν συστηθέντες. Παρά ταίς Έλληνικαίς πόλεσιν οι είς τοιούτους τοις άγῶνας νικῶντες απέλαμβάνον οχι μόνον μεγίστην δόξαν και υπόληψιν, αλλά και άμοιβάς υλικάς, άπηλλάττοντο π. χ. τῆς πληρωμῆς τών φόρων, και έλάμβανον τήν προεδρείαν είς όλους τοις δημοσίους άγῶνας και τά θέατρα, οι άνδριάντες αὐτών συχνά ίδρύοντο δαπάνη τῆς πολιτείας είς τά πολυανθρωπότερα μέρη τῆς πόλεως, καθως είς τήν άγοράν, τά γυμνάσια και παρά τοις ναοίς. (Πausan. ε. 13. 1. ζ. 17. 3). Έν Άθήναις κατά τινά νόμον τοῦ Σόλωνος οι Όλυμπιονίκαί έλάμβανον είς άμοιβήν πεντακοσίας δραχμάς, οι Πυθιονίκαί εκατόν και αναλόγως οι είς τοις άλλους άγῶνας νικῶντες. Φαίνεται δε ότι πρό τοῦ Σόλωνος έλάμβανον περισσότερα. (Διογ. Λαέρτιος κ. 55. Πλούταρχ. Σόλ. 23). έν δε τῆ Σπάρτῃ οι

τεφανίτην άγῶνα νενικηκότες είχον τό προνόμιον να πολεμῶσι παρά τῷ βασιλεϊ. (Πλουτάρχ. Λυκούργ. 22.) Τά προνόμια τών Άθλητῶν διετηρήθησαν και τυξήθησαν υπό τοῦ Αύγούστου. (Suet. aug. 45.) και οι μετά τοῦτον αυτοκράτορες προσεφέροντο αὐτοίς εύνοίως; οι νικῶντες είς τοις λεγομένους είσελαστικούς άγῶνας έλάμβανον επί Τραϊανού ποσοτήτά τινά εκ τοῦ θησαυροῦ τῆς πόλεως, ήτις ώνομάζετο Όψονία. (Πλίσιος έπιστολ. 119. 120. Παραβλ. και Βιτρούβιον (Θ. Προσίμ.) διά διατάγματός δε τοῦ Διοκλητιανού και Μαξιμιανού, οι λαμβάνοντες είς τοις ίεροῦς άγῶνας άθληταί οχι όλιγωτέρους τών τριῶν στεφανῶν, και δέν έδωροδόκουν τοις ανταγωνιστάς των, διά να τοις παραχωρήσωσι τήν νίκην απέλαμβάνον άσудоσίαν γενικήν. (Κωδ. Χ. Tit. 53.).

Τό όνομα άθληταί έδίδετο κυρίως είς τοις άγωνιζόμενους τοις πέντε έξῆς άγῶνας. 1. τόν Δρόμον, οστις ύποδιαιρείτο είς τέσσαρας διαφόρους άγῶνας, τοῦτέστι τόν σταδιοδρόμον, είς τόν όποιον έτρεχον τό μήκος τοῦ σταδίου, τόν διαυλοδρόμον, είς τόν όποιον έτρεχον διά τό στάδιον, τόν δολιχοδρόμον είς τόν όποιον έτρεχον πολλάκις τό μήκος τοῦ σταδίου, άγνωστον δε ποσικς, και τόν οπλιτοδρόμον, είς τόν όποιον οι τρέχοντες ήσαν κητωπλισμένοι; 2. τήν Πάλην, τήν Πυγμαχίαν, τό Πένταθλον και τό Παγκράτιον; οι άγῶνες οῦτοι διήρουντο είς δύο είδη, είς θαρείς, θαρύτερους και είς κούφους, κουφοτέρους, είς τοις πρώτους υπήγοντο ή Πάλη, ή Πυγμαχία και οι γυμνάσεις τοῦ Παγκρατίου, αΐτινες ήσαν ταυτόχρονας Πάλλη μετά Πυγμαχίας, οπερ και παμμάχιον ώνομάζετο (Πλάτωνος Εϋθῳδ. γ'. Σελ. 271. Πολυδ. ή. 4).

Μεγάλη προσοχή κατεβάλλετο είς τήν γύμνασιν τών άθλητῶν, οῦτοι έγυμνάζοντο είς τάς παλαιάστρας, αΐτινες έν ταίς Έλληνικαίς πόλεσιν ήσαν άλλαι παρά τά γυμνάσια, αν και συγγέωνται συχνά υπό σημερινῶν συγγραφέων; ό Πausanίας λέγει (ε. 21. 2), ότι πλησίον τοῦ έν Όλυμπία γυμνασίου ήσαν παλαιάστραί διά τοις άθλητάς, και ό Πλούταρχος λέγει βρητίως (Συμπασ 6. 4), ότι ό τόπος, έν ᾧ έγυμνάζοντο πάντες οι άθληταί, έκαλείτο παλαιάστρα. Αί άσκήσεις αὐτών έπετηρούντο υπό τών γυμνασιάρχων, και ή διαίτα αὐτών έκανονζετο υπό τών άλειπτῶν (1). Κατά τόν Πausανίαν (5. 7. 3), οι άθληταί τό πάλαι δέν έτρωγον κρέας, άλλ' ως επί τό πολύ έζων με τυρόν εκ τών ταλάρων (χλωροτύρι), και Διογ. ό Λαέρτιος (12 και 13) μάς λέγει, ότι ή προτέρα αὐτών τροφή ήτον οῦκα ξηρά, τυρός υγρός και σίτος. (ισχάσι ξηραίς, τυροίς υγροίς και πυροίς) ή δε κρεωφαγία κατά τινας συγγραφείς (Πaus. άνωτ.) είσήχθη πρώτον υπό Δρομέως τοῦ εκ Στυμφάλου, κατ' άλλους δε υπό τοῦ φιλοσόφου Πυθαγόρου, ή όμως μόνου τινός άλείπτου. (Διογ. Λαέρτ. άνωτ.) κατά τόν Γαληνόν (De Val.

(1) Άλειπταί έλέγοντο οι τοις άθλητάς πριν ή είσελθῶσιν είς τήν παλαιάστραν έλέψ λεπτή άμμῳ μεμιγμένῳ άλείφοντες, ένα κλείσωσι τοις πόρους τοῦ σώματος και προληφθῆ ή πολλός ιδρώς και ή εκ τούτου αδυναμία τοῦ σώματος; έλέγετο δε ή πράξις αὐτή προπαρασκευαστική τριψίς; ήλείφοντο όμως οι άθληταί μετά τήν άσκησιν, ένα επαναλάβῶσι τά εκλυθέντα νεῦρα αὐτών τόν πρότερον τόνον αὐτών. Η δευτέρα δε αὐτή τριψίς έλέγετο αποθεραπεία. Έλούετο πρώτον ό άθλητής και απέπλυνε τοῦ σώματος αὐτοῦ τήν κόκιν, τόν ιδρώτα και τό έλαιον διά τῆς πρώτον μὲν ώνομαζόμενης στυγαγγίδος, είτα δε Ύστρας. Οι άλειπταί προεγγραφον τήν διαίταν, ήν άφείλον οι άθληταί να τηρῶσι; και πρός τοῦτο εκτῶντο γνώσεις ιατρικάς, έθεν οι Ίατραλείπταί λεγόμενοι. Ενίοτε έπετήρουν οι αὐτοί και τάς άσκήσεις (Πινδ. Όλ. Η. 54. 51) τό μέρος δε τῆς ελληνικής παλαιάστρας ένθα ήλείφοντο οι άθληταί ώνομάζετο Άλειπτήριον.

ἐξ ὑμῶν ὡς μὴ παραλείπη μηδεμίαν στιγμήν ἀνευ μαθήσεως, βελτιώσεως, καὶ ἐπιδόσεως ἐπὶ τὰ πρόσω τῆς ἑαυτοῦ προκοπῆς πρὸς τὴν παιδείαν εἰς τὰς ἐναρέτους πράξεις. Ὁ χρόνος τῶν γενικῶν ἐξετάσεων οὐκ ἔστι μακρὰν, ὡ παῖδες, ἐν ᾧ ὑμεῖς θέλετε δώσει, καθὼς ἐγὼ σεμνύνομαι, ἀκριθεὶς ἐξετάσει, λίαν εὐαρέστους, ἐπιτετυχημένας καὶ λαμπράς, ἵνα παρὰ πάντων δικαίως ἐγκωμισασθῆτε, ἵνα τὸ καλὸν ὑμῶν ὄνομα γνωσθῇ εἰς τὸ πανελλήνιον, καὶ ἵνα μὲ κοινὴν χαρὰν προβιβασθῆτε εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις καὶ εἰς τὸ γυμνάσιον. Τὰ ἄθλα λοιπὸν, καὶ τὰ βραβεῖα ἐμπροσθεν ὑμῶν κεῖνται, ἡ δόξα, ἡ τιμὴ, καὶ ἡ εὐδοκίαι σὰς προσκαλεῖ εἰς τὸ φιλολογικὸν στάδιον, εἶναι πλησίον σας, κἄμμια εὐκαιρία δὲν λείπει, τὰ πάντα ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ περ ὑμῶν, τέχνη μου, τὸ πᾶν ἐξαρτάται ἂν θέλητε, δύνασθε ν' ἀποκτήσῃτε πᾶν ὅ,τι θέλετε, ἀλλὰ μετὰ δικαιοσύνης, συνέσεως, καὶ τιμιότητος ζητεῖτε αὐτὸ, διὸ ἐξακολουθεῖτε διὰ σας τὰ μαθήματα μὲ πλειότεραν ἐπιμέλειαν καὶ φιλοτιμίαν, ὑπακούετε εἰς τοὺς φιλοσόφους ἡμῶν διδασκάλους καὶ πατέρας, μὴ ἀμνημονῆτε τῆς πρὸς αὐτοὺς οφειλομένης παρ' ὑμῶν τιμῆς, ἀγάπης, καὶ εὐγνωμοσύνης, ποσοῦχετε ἑκτενέστερον ἐπὶ τῆς ὑμῶν διαγωγῆς καὶ συμπεριφορᾶς, καὶ, ἂν θέλητε, ἀσπάζεσθε καὶ τὰς ἰδικάς μου παραγγελίας διὰ τὸ καλὸν σας. Ἄλλ' ὡ σοφία τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ δος εἰς τοὺς δούλους σου τούτους, τὰ ἀγαπητὰ σου τέχνη, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου σου Πνεύματος, φάτισον τὸν νοῦν αὐτῶν καὶ τὴν διάνοιαν, καὶ ἐνίσχυσον αὐτοὺς ὅπως ἐντελῶς προκόψωσι κατὰ τὸ σὸν θέλημα τὸ ἅγιον, ἵνα διὰ παντός, δοξάζωσι, προσκυνῶσι, καὶ λατρεύωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεόν, καὶ σωτήρα ἡμῶν, Ἰησοῦν Χριστὸν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ Παναγίῳ Πνεύματι εἰς αἰῶνας ἀπεράντους, ἀμήν!»

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Εἰδήσεις περὶ τῆς Α. Μ. τῆς Βασιλείσεως Ἑμῶν.

Σπεύδουσι νὰ γνωστοποιήσωμεν πρὸς χαρὰν τῶν ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος ἡμῶν, ὅτι ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης, ἡ τρισεβαστος ἡμῶν Ἀνασσα διήνυσεν αἰσίως καὶ εὐτυχῶς τὸν μέχρι μὲν Τεργέστης διάπλουν αὐτῆς καὶ τὴν μέχρι Βιέννης ὁδοπορίαν αὐτῆς. Μετὰ τὸν ἐκ Λουτρακίου ἀπόπλουν τὸ ἀτμόπλοιο, ὁ Ὄθων, τὸ φέρων τὴν Ἀνασσαν Ἑμῶν προσώρμησε, χάριν προμηθείας ἀνθρώπων, εἰς Κέρκυραν, ἅμα ἐνεφανίσθη τοῦτο εἰς τὸν λιμένα ἐισερχόμενον, πλήθος λεμβῶν φερούσων ἀγαλλόμενον λαὸν ἀπάραι ἐκ τῆς προκουμίας περιεστύχισε τὸ θατ. ἀτμόπλοιο ἅμα ἐλλιμενισθέν. Πάντες οἱ ἐν ταῖς λέμβοις δι' ἀπέριτον ζητωκραυγῶν ἐχαίρεισαν τὴν Βασιλίαν τῆς Ἑλλάδος, προσενεγκόντες ἀνθοδέσμας ὑπερμεγέθεις λίαν καὶ εὐθαλεῖς καὶ ὀρθίας τὴν ὄψιν ἡ Α. Μ. παραστᾶσα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐχαίρεισε διὰ τοῦ χαρίεντος ἐκεῖνου τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ζώσης ἀρετῆς μειδιάματός τὸν προσελθόντα λαόν. Μετὰ ταῦτα ἤλθον ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου, ἵνα προσφέρωσι τὸ σέβας αὐτῶν πρὸς τὴν Μεγαλειότητα Αὐτῆς, πρῶτον ὁ Λόρδος Μέγας τῶν Ἰονίων νήσων Ἀρμοστής, καὶ μετὰ τοῦτον πάντες οἱ ἐν τῇ νήσῳ εὐρεθέντες εὐπατρίδαι πάντες βαθμοῦ καὶ ἀξιώματος. Μετὰ δύο ἡμερῶν διάπλουν ἀπὸ Κερκύρας ἐφθασεν αἰσίως εἰς Τεργέστην ἡ Α. Μ. τὴν 26 ἡμέραν. Οἱ τῆς Τεργέστης ἔμποροι εἶχον ναυλώσει ἐπίτηδες ἀτμόπλοιο καὶ ἐξῆλθον εἰς προὔπαντησιν τῆς Α. Μ. δύο ὥρας μακρὰν τοῦ λιμένος. Ἐν τῷ λιμένι δὲ φθάσαν ὑπεδέχθη τὴν Α. Μ. ὁ ἐπίτηδες ἐκεῖ παρευρεθεὶς τῆς Α. Α. Μ. τοῦ νῦν Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας ἀδελφός, Ἀρχιναύαρχος τὸ ἀξίωμα, καὶ ἔφερε τὴν Α. Μεγαλειότητα ἀπὸ τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς τὴν ἀποβάθραν ἐπὶ τῆς Αὐτοκρατορικῆς λέμβου, καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀμαξῶν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον Μέρτερνιχ. Πάντες οἱ ἐν Τεργέστη Ἑλλήνες ἐσπευσαν νὰ παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τῆς Α. Μ. οὗς καὶ ὑπεδέχθη εὐμενῶς μείνισσα μίαν μόνην ἐσπέραν ἐν Τεργέστη ἀνεχώρησε τὴν ἐπιούσαν εἰς Βιέννην, ἐνθαῆφθασεν αἰσίως μετὰ 1 1/2 ἡμέρας ὁδοπορίαν. Δημοσιεύοντες ταῦτα πρὸς χαρὰν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν εὐχόμεθα μετ' αὐτῶν ἵνα ἐπανάδωμεν ὅσον οὕτω τὴν Γαλινοτάτην Ἑμῶν Ἀνασσαν ἐν μέσῳ ἡμῶν πλήρη υγείας καὶ εὐφροσύνης, πρὸς ἀγαλλίασιν τοῦ πνεύματος καὶ χαρμονῇ τῆς καρδίας τῶν Ἑλλήνων.

— Λέγεται, ὅτι ἡ ἱερά ἡμῶν Σύνοδος, ἐπὶ τῇ προτάσει ἐνός τῶν μελῶν αὐτῆς, τοῦ ἀγίου Οἰτύλου, καλῶς ποιούσα ἐσύστησεν ἐπιτροπὴν ἐκ τινῶν μελῶν τῆς καὶ ἄλλων κληρικῶν συνισταμένην, σκοπὸς τῆς ὁ-

ποίας ἔσεται, ἡ διὰ συνεισφορῶν τῶν διαφόρων ἁγίων Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων τοῦ Κράτους ἐκδοσὶς τῶν περιστευδαστῶν καὶ ὠφελιμοτάτων πλείστον συγγραμμάτων τῶν ἁγίων τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας πατέρων, χορηγουμένων ἐπὶ πληρωμῇ τῆς πραγματικῆς ἀναλογούσης δαπάνης, ἥτις εἰσπραχθησομένη, θέλει αὐθὺς χρησιμεύει ἐπ' ἀγαθῷ εἰς τὴν ἀλληλοδιάδοχον ἐκδοσὶν ἄλλων τοιούτων ἐπίσης χρησίμων καὶ ψυχωφελῶν συγγραμμάτων, καταρτιζομένου οὕτω ἐνός ἰδιαιτέρου ἐκκλησι. ταμείου πρὸς διάδοσιν τῶν ἱερῶν συγγραμμάτων.

— Ἐψηφίσათο ἐσχάτως τὸ Δημοτικὸν Ἑρμοπούλειος Συμβούλιον τὴν ἐκ Παρίου λίθου κατασκευὴν τῆς προτομῆς τῆς Α. Μ. τοῦ Σ. Βασιλέως μας, καὶ τὴν ἀνύψωσιν αὐτῆς ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ὀθωνίου Πλατείας ἐπὶ λελαξενόμενον πολυτελοῦς βάθρου ἢ πρᾶξις αὕτη τιμᾷ τὴν Δημοτικὴν τῆς Σύρου ἀρχὴν, διότι ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν ἄκραν ἀφοσίωσιν τῶν λαῶν τοῦ δήμου αὐτοῦ πρὸς τὴν Α. Μ. καὶ τὸν βασιλικὸν Του θρόνον, μετὰ τὸν Πειραιᾶ δευτέρη ἡ Ἑρμοπούλις διδερ τοιοῦτον σημεῖον ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Ἄνακτα.

Συγχαίρομεθα τῇ ἀνωτέρῳ Δημοτικῇ ἀρχῇ τῆς Σύρου διὰ τὰ αἰσθητά καὶ τὸ σέβας αὐτῆς πρὸς τὸν Σεβαστὸν Ἡμῶν Ἄνακτα, ὧν δείγμα νέον ἐπὶ πολλοῖς ἄλλοις εἶναι καὶ ἡ ἀνωτέρω ἀπόφασις αὐτῆς.

— Ἀναγινώσκουσι εἰς τὸ χθὲς διὰ τοῦ Γαλλικοῦ κοιμισθῆν φύλλον τοῦ Τηλεγράφου τοῦ Βοσπόρου τῆς 2 Μαΐου τὰς:

«Θεωροῦμεθα εὐτυχεῖς δυνάμενοι ν' ἀναγγεῖλωμεν ὅτι ἡ ὑπόθεσις τῶν ἁγίων τόπων ἔλαβε πέραις αἴτιον, συμφῶνως μὲ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, εὐχάριστον δὲ διὰ τοὺς ὀλογενεῖς μας, ὡς ἐξασφαλιζομένων εἰς αὐτοὺς τῶν δικαιωμάτων τῆς ἰδιοκτησίας μας ἐπὶ τῶν ἁγίων τόπων. Ὁ τοῦτο δὲ ἐκαιοποιήθη ἐπισήμως εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην καὶ τὸν Μακαριώτατον.

Τὸ ὑπουργεῖον δὲ τῆς Ὑ. Πύλης μετεῤῥυθμίσθη, διορισθέντος Μεγάλου Βεζύρου τοῦ Μουσταῶ Πασᾶ καὶ ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τοῦ Ρεσίτ Παπᾶ κτλ. Ἐδόθη δὲ φαίνεται ἡ ὀριστικὴ ἀπάντησις παρὰ τῆς Ὑ. Πύλης εἰς τὸν Πρίγγιπα Μεντζικῶφ, ἧς ἕνεκα ἐγένετο, λέγουσιν, ἡ ὑπουργικὴ μετεῤῥυθμίσσις.

— Δὲν εἶναι ἀληθὴ οὐδ' ὅσα ἀναφέρουσιν ἐφημερίδες τινες τῆς πρωτεύουσας, οὐδ' ὅσα διαλαμβάνουσιν αἱ τῆς Σύρου περὶ ἀπαιτήσεων γενομένων δῆθεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, παρὰ τοῦ Πρέσβεως τῆς Ἀμερικῆς Κ. Μάρς, ἕνεκα τῶν Κιγκικῶν πραγμάτων. Ἔως ὥρας οὐδὲν περὶ τούτων ἐπισήμως ἐββεθη, ὡς θεσβαίόμεθα.

— Νόμος λίαν εὐεργετικὸς πρὸς τοὺς οφειλέτας τοῦ δημοσίου ἐπεψηφίσθη κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν βουλευτικῶν σωμάτων ὀφείλεται πᾶσα εὐγνωμοσύνη καὶ εἰς τὸν συντάξοντα καὶ εἰσαγαγόντα εἰς τὰ νομοθετικὰ σώματα τοῦτον Κύριον ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ εἰς τὰ ἐπιψηφίσαντα αὐτὸν ταῦτα εὐλογητὸν δὲ τὸ ὄνομα τοῦ τρισεβάστου Ἡμῶν Ἄνακτος, εὐδοκίαντος νὰ διατάξῃ τὴν εἰσαγωγὴν του εἰς τὰς δύο Βουλὰς καὶ κυρώσαντας αὐτὸν μετὰ τὴν παρὰ ταύτην ἐπιψήφισίν του.

— Ὁ Αἰὼν ἐπιτίθεται καθ' ἡμῶν διότι εἶπομεν μίαν ἀλήθειαν ἡ ἔ-τον ἐπόμενον νὰ ποιῆσθαι οὕτω ἐφημερίς ἄλλην ἀποστολὴν φέρουσα ἢ ἡ ἡμετέρα. Τὰ περὶ τῶν ἐπαγγελιῶν ἑκατέρως θέλομεν διαλάβει εἰς τὸ προσηγὲς φύλλον, καὶ συζητήσῃ ἀκαδημαϊκῶς πως μετὰ τοῦ Αἰῶνος τὰ περὶ τούτων ἂν ἀπεβάλλομεν τὸ πρὸς τὴν ἀγαθοποιήσασαν Κυβέρνησιν ὀφειλόμενον σέβας καὶ τὰς συντηρητικὰς ἡμῶν ἀρχάς, καὶ συνετασσόμεθα τῷ ἄλλως βουλευμένῳ Αἰῶνι ἠθέλαμεν εἶσθαι εὐαρέστοι αὐτῷ. Προτιμῶμεν δὲ τὴν εὐθειαν τῆς σχολιᾶς καὶ ἐῷμεν τῷ Αἰῶνι χαίρειν ἐπὶ τοῖς ὀνειροῖς, οἵς ὑψηρετῶν οὐ παύεται. Δὲν ἀπαντῶμεν δὲ σήμερον, περιμένοντες τὴν ὑποσχομένην παρ' αὐτοῦ ἀποπεράτωσιν τοῦ καθ' ἡμῶν, τῆς Ἐλπίδος, τῆς Ν. Ἑλλάδος, κ. λ. ἀρθροῦ αὐτοῦ.

Τελευταῖαι εἰδήσεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

Ὁ Πρίγγιπ Μεντζικῶφ εἶχε δώσει εἰς τὸ νέον Ὑπουργεῖον πενταήμερον προθεσίαν, καθὼν δὲ πρὸ τῆς λήξεως ταύτης ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο ἄλλῃ ἐδοουλέετο, ἠτοιμάσθη πρὸς ἀναχώρησιν μετὰ πάσης τῆς Πρεσβείας καὶ ἤρξαντο νὰ μεταφέρωσι καὶ τὰς ἀποσκευὰς καὶ ἄλλα κινητὰ τῆς πρεσβείας ἐπὶ τῶν Αὐτοκρατορικῶν ἀτμοπλοίων, ἀφοῦ ἐπώλησαν πάντα τὰ ὀγκώδη καὶ περιττὰ προηγουμένως. Ἄμα ἀναχωρήσει θέλει καταπλεύσει βεβαίως ἐνταῦθα ἑκτακτον ἀτμόπλοιο κομίσων τὴν εἰδήσιν εἰς τὸν Γάλλον ναύαρχον κ. τ. λ. ἕως ὥρας δὲν ἐράνη τοιοῦτον.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΚΑΙ ΤΥΠΟΙΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Ὀδὸς Ἀθηνᾶς. Ἀριθ. 274.)